

2. Професійно-педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу: навчальний посібник / за ред. І.Л. Холковської. – Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2017. – 144 с.

УДК 37 011.3-051: 37.041: 614.46

САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Валерій Фоменко, Анна Мусорова

Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Харківської обласної ради

м. Харків, Україна

На даному етапі сьогодення, ситуація в Україні склалась не найкращим шляхом для її мешканців. Ні для кого не є секретом, що карантин вплинув на всі сфери діяльності людини негативним чином. Чи немалої шкоди карантин завдав освіті, а саме розвитку та вдосконаленню її здобувачам.

Метою цієї публікації є з'ясування припущень: «Настільки складно самореалізовуватись педагогам в умовах карантину, чи можливо це все?».

На думку експерта напрямку «Освіта» Миколи Скибка: «Як спосіб відреагувати на виклики, як антикризовий інструмент – завдання виконане, але щоб задовольнити «нову нормальність» – цього замало. Далі треба розвивати повноцінний контент. Його краще створювати не централізовано, а використовувати ініціативу знизу, щоб педагоги могли завантажувати на платформу власні напрацювання. Можливо, навіть оголосити систему нагород за це. Ну і найважливіше – формат навчання має змінюватися» [1].

На нашу думку, дійсно, все з часом змінюється, як би нам цього не хотілось. Тому завданням педагогів є вміння адаптуватися, приймати нову інформацію та підвищувати свій інтелектуальний рівень для майбутньої педагогічної діяльності. Саме карантин надав можливість педагогам опинитись у складних ситуаціях. Для когось це стало викликом, а для когось проблемою.

Можливо навіть деякі педагоги змінили свою професію, спробували себе в чомусь новому, а інші змогли адаптуватись, прийняти ці правила та розвиватись і вдосконалюватись.

Підкреслюючи вище сказані слова М. Скибки, хочу підтримати правильність його думки, що для того щоб педагоги розвивались потрібно також заохочувати їх в цьому державі. Це може бути як в матеріальному сенсі так і іншому.

Але ж самореалізація можлива лише тоді, коли людина визначила її стратегію, шляхи особистісного розвитку і самовдосконалення. Важливими компонентами стратегії самореалізації є розбудова позитивної самооцінки, самовизначення, саморегуляція, самоосвіта і самовиховання. Бути здоровим вигідно з будь-яких точок зору [2].

Саме для цього в інтернет мережах існують різні онлайн-курси та вебінари для педагогічного розвитку вчителів та викладачів в умовах сьогодення. Це такі як:

1. Українська освітня платформа Prometheus.
2. Безкоштовна освітня платформа Khan Academy.
3. Українська студія онлайн-освіти з безкоштовними курсами, інтерактивними підручниками та спецпроектами для всіх.
4. Google Arts&Culture та інші [3].

Отже, на сьогоднішній день самовдосконалення педагогів є невід'ємною складовою їхнього життя, бо який ж то вчитель або викладач, що стоїть на місці. А ось чи легко, це вже залежить від кожної людини індивідуально. Потрібно лише власне бажання яке подолає будь-які труднощі.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Електронний ресурс:<https://www.slovoidilo.ua/2020/12/11/pogljad/suspilstvo/onlajn-navchannya-yak-zminytsya-shkola-pislya-epidemiyi-covid-19>.

2. Основи психології і педагогіки : підручник / М. Й. Варій, В. Л. Ортинський. – Львів : Львівська політехніка, 2017. – 548 с.

3. Веб-ресурси на допомогу освіті [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу д ресурсу: <http://lib.sowa.com.ua/web-resyps.htm>.

УДК 373.3.011.3–051:37.041(043)

САМОРОЗВИТОК ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Олена Школа, Світлана Аксьонова
Харківська гуманітарно-педагогічна академія
м. Харків, Україна

Сьогодні, у час пандемії та активного розвитку інклюзивної освіти, до вчителя початкових класів існує багато вимог. Він повинен бути розумним, чесним, відповідальним, толерантним, любити дітей, володіти педагогічним тактом тощо. Щоб мати всі потрібні знання, вміння та навички, вчителю потрібно постійно самовдосконалюватися, тобто кожного року активно працювати над собою.

Раніше цій темі вже приділяли увагу М. Боритко, Б. Вульфів, О. Газман, В. Іванов та М. Сергєєв. Вони визначили саморозвиток вчителів як «обов'язковий складник сучасної освіти, показник суб'єктності вчителя на всіх етапах його неперервної педагогічної освіти» [2].

Мета дослідження – звернути увагу освітян, перш за все вчителів початкових класів, на важливість саморозвитку для своєї повсякденної професійної діяльності в умовах сучасності.

За останні два роки у вчителів початкової школи з'явилося ще більше підстав для саморозвитку, ніж раніше, а саме: